

## เรียงถอย รอยธรรม

นำเสนอเมื่อ : 16 ต.ค. 2552

ลมรำเพยรุ่งรพีจำปีหอม  
ได้ดมดอมหอมอยู่มีรู้หาย  
ถึงคืนคำรำกลืนอยู่กำจาย  
หอมมิคลายขึ้นจิตติดตริงตรา  
ด้วยสายใยแห่งจิตไปติดเจ้า  
จนเหี่ยวเฉากลิ่นพรากจากนาสา  
ยังจำหอมไว้แนบชิดติดอุรา  
จวบวัสสาแสนคะนึงถึงจำปี  
ระอาใจไปพันผูกสิ่งทุกซ์จิต  
ไม่ยอมปลดปลงคลายหรือหน่ายหนี  
ที่ควรจำไยไม่จำที่ทำดี  
สิ่งไม่ดีนับปีจำทำทุกซ์ใจ  
จำแต่ดีไม่คิดจำผลความผิด  
ไว้สอนจิตก็ผลิตผล "ตัวตน" ใหญ่  
ไม่จำทั้งชั่วดีไม่มีภัย  
เลิกจำได้ต้องแก้ส่ำด้วย "จำปา"  
ปาที่จำต้องจำปาไปจากจิต  
ส่งยึดติดปาให้ไกลจากใจหนา  
จำแต่ธรรมนำคำสอนพระศาสดา  
ล้างโรคาจากใจไม่หวนคืน